

Abstrakt

Partnerský vztah tce tělesně postiženého lovka, vozíka a lovka zdravého, chodícího, pro mnoho lidí představuje zvláštní a ojedinělý úkaz opeřený mnoha mýty a předpoklady. Nerovnocennost partner a představa charakteru vztahu spíše jako oetovatel - oetovaný patří pravděpodobně mezi nejastší. Cílem této práce bylo nahlédnout do světa takového partnerského páru, lovka zdravého, chodícího a lovka tělesně postiženého, jeho postižení není vrozené, ale získané v průběhu života, a zjistit, do jaké míry skutečnost tělesného postižení a různá fyzická omezení z toho vyplývající, zasahují do partnerského soužití obou lidí a jestli a jaký vliv má fyzické postižení na roli tělesně postiženého lovka jako partnera, případně rodiče. Získané tělesné postižení, ochrnutí, a» ji v důsledku nemoci anebo poranění páteře následkem úrazu představuje pro lovka zásadní a náhlou změnu ve všech oblastech lidského života - fyzické, duševní a sociální. U pár, kde se oba partneři poznali ještě jako zdraví a v průběhu vztahu došlo k události, v jejím důsledku je jeden z nich nucen doivotně používat vozík, mě zajímalo, jaký vliv měla tato náhlá hluboká a nezvratitelná změna dosavadních podmínek a dosavadního způsobu života dotyčného lovka i jeho partnera na jejich vzájemný partnerský vztah. Teoretickým rámcem této práce je fenomenologická filosofie pro svůj zájem o jedinečnou životní subjektivní zkušenost jedince považovanou za východisko pro další zkoumání a analytické závěry a pro své pojetí tělesnosti a způsob pekonávání dualismu duše a těla.

Klíová slova: fenomenologie, embodiment, tělesně postižený lovk, vozík, partnerský vztah.